

Tento žalobný dôvod pozostáva zo štyroch častí (A – D):

- A: neodôvodnené uloženie správnych sankcií za nesplnenie požiadaviek na identifikáciu a registráciu zvierat pred dátumom stanoveným členským štátom v súlade s článkom 31 ods. 3 delegovaného nariadenia č. 640/2014 v spojení s článkom 53 ods. 4 delegovaného nariadenia č. 639/2014.
  - B – D: neodôvodnené uloženie správnych sankcií podľa článku 31 ods. 3 delegovaného nariadenia č. 640/2014 za zvieratá, pri ktorých sa počas administratívnych kontrol všetkých spisov žiadostí o pomoc *a priori* zistil nesúlad s identifikáciou a registráciou v členskom štáte, ktorý rovnako ako Španielske kráľovstvo uplatňuje v súlade s článkom 21 ods. 4 vykonávacieho nariadenia č. 809/2014 (*) systém „bez žiadosti“, ktorý svojou povahou vylučuje akékoľvek riziko pre EPZF.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na správnom vykonávaní kontrolných štatistík na mieste v dostatočnej kvalite (hlavná kontrola) vrátane veľkosti náhodnej vzorky a účinnosti analýzy rizika v súlade s článkom 34 vykonávacieho nariadenia č. 809/2014.

(¹) Ú. v. EÚ L 218, 2021, s. 9.

(²) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 640/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 vzhľadom na integrovaný administratívny a kontrolný systém, podmienky zamietnutia alebo odňatia platieb a administratívne sankcie uplatniteľné na priame platby, podporné nariadenia na rozvoj vidieka a krížové plnenie (Ú. v. EÚ L 181, 2014, s. 48).

(³) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 639/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1307/2013, ktorým sa ustanovujú pravidlá priamych platieb pre poľnohospodárov na základe režimov podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky, a ktorým sa mení príloha X k uvedenému nariadeniu (Ú. v. EÚ L 181, 2014, s. 1).

(⁴) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 809/2014 zo 17. júla 2014, ktorým sa stanovujú pravidlá uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 v súvislosti s integrovaným administratívnym a kontrolným systémom, opatreniami na rozvoj vidieka a krížovým plnením (Ú. v. EÚ L 277, 2014, s. 69).

Žaloba podaná 9. augusta 2021 – BNetzA/ACER

(Vec T-485/21)

(2021/C 401/17)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA) (Nemecko)
(v zastúpení: U. Karpenstein a K. Reiter, advokáti)

Žalovaná: Agentúra Európskej únie pre spoluprácu regulačných orgánov v oblasti energetiky

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie odvolacej komisie žalovanej č. A-001-2001 (v konsolidovanom znení) z 28. mája 2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“),
- subsidiárne pre prípad, že by Všeobecný súd nezrušil napadnuté rozhodnutie ako celok, zrušil toto rozhodnutie v rozsahu, v akom sú potvrdené nasledujúce časti a ustanovenia rozhodnutia žalovanej č. 30/2020 z 30. novembra 2020:
  - (i) článok 1 ods. 1 druhá veta, článok 2 ods. 2 písm. j) a článok 3 prílohy I;
  - (ii) článok 7 prílohy I;
  - (iii) článok 12 ods. 2 prílohy I;

(iv) všetky časti a ustanovenia, ktoré sa výslovne vzťahujú na ustanovenia uvedené v bodoch (i) až (iii);

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod: rozšírenie metodiky zdieľania nákladov na iné prvky siete než sú prvky siete medzi oblasťami, je nezlučiteľné s požiadavkami článku 16 ods. 13 nariadenia (EÚ) 2019/943 ⁽¹⁾ a článku 74 nariadenia (EÚ) 2015/1222 ⁽²⁾. V každom prípade neexistuje požadovaný právny základ. Prinajmenšom je pôsobnosť metodiky zdieľania nákladov z právneho hľadiska neprávne odvodzovaná z požiadavky prevádzkovej bezpečnosti a zásady „znečisťovateľ platí“.
2. Druhý žalobný dôvod: zákaz započítania je najmä v rozpore s článkom 16 ods. 11 a 13 nariadenia (EÚ) 2019/943. Navyše robí metodiku zdieľania nákladov inherentne rozpornou.
3. Tretí žalobný dôvod: definícia predbežnej úrovne tolerancie pre legitímne kruhové toky, stanovená žalovanou na základe vlastných kritérií, je z formálneho a vecného hľadiska v rozpore s právom Únie. Z formálneho hľadiska žalovaná porušuje právomoc prevádzkovateľov prenosových sústav a vnútroštátnych regulačných orgánov definovať úroveň tolerancie. Navyše definuje predbežnú úroveň tolerancie, hoci prevádzkovatelia prenosových sústav nevykonali analýzu úrovne legitímnych kruhových tokov, ktorú vyžaduje článok 16 ods. 13 druhý pododsek nariadenia (EÚ) 2019/943. Z vecného hľadiska je metodika zdieľania nákladov v rozpore so zákazom definície individuálnych úrovní tolerancie pre „každú jednotlivú hranicu ponukovej oblasti“ stanoveným v článku 16 ods. 13 druhom pododseku nariadenia (EÚ) 2019/943 tým, že definuje jednotnú a rovnomernú úroveň tolerancie rozdelenú na ponukové oblasti vytvárajúce kruhové toky. Definovaná predbežná úroveň tolerancie prinajmenšom nemá požadovaný právny základ.
4. Štvrtý žalobný dôvod: prednostné použitie kruhových tokov pred vnútornými tokmi, ktoré tvorí základ metodiky zdieľania nákladov, pri stanovení príčin preťaženia siete porušuje článok 16 ods. 13 nariadenia (EÚ) 2019/943. Navyše generuje nesprávne stimuly. Tiež je nezlučiteľné s požiadavkou spravodlivosti a zákazom diskriminácie.
5. Piaty žalobný dôvod: prinajmenšom pri nevyhnutnom celkovom posúdení je metodika zdieľania nákladov v rozpore s právom Únie. Široká pôsobnosť, zákaz započítania, nesprávna úroveň tolerancie a uprednostnenie kruhových tokov pred vnútornými tokmi spolu súvisia a vzájomne sa násobia. Posudzované ako celok vedú prinajmenšom k porušeniu zásady „znečisťovateľ platí“, zákazu diskriminácie a požiadavky spravodlivosti. Okrem toho je metodika zdieľania nákladov prinajmenšom z hľadiska jej celkového účinku nezlučiteľná s cieľom práva Únie zvýšiť podiel energie z obnoviteľných zdrojov. Metodika zdieľania nákladov je celkovo disproporčná a v každom prípade nemá požadovaný právny základ.
6. Šiesty žalobný dôvod: bezpodmienečný záväzok prevádzkovateľov prenosových sústav vypracovať počas dvanástich mesiacov od vykonania metodiky zdieľania nákladov návrhy zmien a predložiť ich na schválenie regulačným orgánom, ktorý je zahrnutý v metodike zdieľania nákladov, je v rozpore s článkom 16 ods. 13 nariadenia (EÚ) 2019/943 a článkom 74 ods. 6 písm. b) v spojení s článkom 9 ods. 13 nariadenia (EÚ) 2015/1222.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/943 z 5. júna 2019 o vnútornom trhu s elektrinou (Ú. v. EÚ L 158, 2019, s. 54).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) 2015/1222 z 24. júla 2015, ktorým sa stanovuje usmernenie pre pridelovanie kapacity a riadenie preťaženia (Ú. v. EÚ L 197, 2015, s. 24).